

El bon samarità?

La història. Mendoza, Argentina, ara. Tot fugint de la policia; Reynaldo Galíndez, àlies 'Rey', cau al pati de Carlos Vargas, agent de seguretat retirat, que l'obliga a refer l'hivernacle, alhora s'estableix una relació mestre-deixeble.

Les formes. Rere semblant títol equívoc i forçat, 'La educación del Rey' amaga una pel·li a mig camí de la denuncia social i el thriller policial. El debutant Santiago Esteves (Mendoza, 1983), coguionista, productor, muntador i director del film, s'empara en els paràmetres del cinema de gènere, amb el punt de vista fixat en el desarelament familiar i la marginació social en una Argentina gens confortable. Esteves entrellaça

met i desaprofita, però, la dimensió dramàtica dels personatges secundaris (el germà, la mare, el policia perseguidor, els amics de Vargas), reduïts a simples excuses narratives. Sempre s'ha dit, i és regla no escrita, que és mala cosa que el director sigui alhora el muntador del film. Com que un acusat exerceixi d'advocat defensor. Altra de les trampes argumentals d'aquesta 'educación del

Rey', radica en les habilitats que el mestre Vargas facilita al deixeble Rey (el domini de les armes de foc), que l'abocaran a un destí incert per violent. Així, ¿Vargas és un bon samarità? Mentrestant, la pel·lícula aireja tòpics genèrics amb nocturnitat al voltant del Rey de la funció. El neòfit actor Matias Encinas, ben

La educación del Rey

Director:
Santiago Esteves.

Intèrprets:
Germán De Silva,
Matias Encinas,
Jorge Prado.
Argentina,
2017. 95'.
Funatic Lleida.

amb més bona voluntat que encert, la paràbola del Bon Samarità i la dialèctica del Mestre i el Deixeble. Per tant, 'La educación del Rey' tan aviat mostra els estralls de la duresa (la violència física d'uns policies corruptes), com la tendresa d'una família d'acollida. El guió procura que el monosil·làbic Rey i el seu educador Vargas ja caiguin bé des de les primeres escenes. El film apel·la a la condescendència paternalista i a la bonhomia maternal. Mal-

arropat pels veterans Germán De Silva i l'Elena Schnell.

El fons. Les armes de foc les carrega el diable.

La imatge. Rey admirant, tot curiós, els trofeus que ha guanyat Vargas, fins que descobreix la clau secreta de la calaixera.

La frase. 'Hay que saber cuando retirarse', aconsella el veterà Vargas. Doncs això, mestre.

La recomanació. Cinèfils tafaners pel que s'està produint en el cinema emergent argentí.